

Behandling her. Jeg vil af den Grund, at Betimeligheden for det foreliggende Lovforslag ikke synes mig at være saadan, at det absolut er paakrævet, og fordi man har Mulighed for at naa det samme Resultat paa anden Maade efter andre og mere betryggende Principper, sige, at jeg nærer den allerstørste Betænkelighed ved paa mit Partis Vegne at give det foreliggende Lovforslag vor Tilslutning. Vi vil foreslaa det ændret paa en saadan Maade, at det bliver muligt at anvende de her foreslaaede Midler til Udstykning paa en mere samfundstjenlig og mere værdifuld Maade ikke alene for en Slægt, men ogsaa for Slægter i Fremtiden.

Jeg skal dernæst besvare det direkte Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Ulrich rettede til mig angaaende Forholdene paa Egholm. Jeg kan forstaa, at han har været dernede og grundigt har undersøgt, hvordan Stillingen er. Det ærede Medlem er blevet stærkt imponeret af de meget flotte Bygninger, der findes dernede. Det glæder mig, at det i alt Fald er smukke Huse, og at de 66 pCt. af disse Huse er opførte for en Sum, som er bestemt i Laanesumsreglerne for det sidste Aar. Det ærede Medlem udtalte, at jeg skulde have stillet i Udsigt, at disse Mennesker skulde kunne faa et yderligere Laan. Dette maa bero paa en Misforstaaelse. Jeg har sagt til vedkommende aabent og lige ud, at jeg havde den Anskuelse, at de ikke havde det mindste Krav fremfor andre paa at faa et yderligere Laan fra Statskassens Side. Hvis man derimod kunde finde en Form, hvorved Drifts-laanskreditten for Landbruget i al Almindelighed kunde blive formet paa en saadan Maade, at det kunde komme alle Nybyggere og Landbrugere til gode efter ganske bestemte Regler, var en Ordning af Landbrugets Driftskredit ønskelig. Der ligger fra Landbokommissionen udarbejdet to Forslag, det ene om Grundforbedringskredit og det andet om Driftskredit, i hvilket man stiller den Fordring til de Landbrugere, der gør Brug af Driftskredit, at de skal kunne danne Laaneforeninger med solidariske Ansvar. Jeg stillede, idet jeg oplyste om disse Forhold, det Spørgsmaal, om der var Mulighed for, at Nybyggerne paa Egholm kunde danne en saadan Laaneforening, hvori de med solidarisk Ansvar overfor hinanden hæftede en for alle og alle for en overfor Staten for et Laan, der androg 2 000 Kr. gennemsnitlig pr. Nybygger. Derfor kan ingen Misforstaaelse være i saa Henseende. Jeg har Gang efter Gang offentlig sagt det, jeg her udtaler, at det

vilde være at give Jordlovene Gift i en Udstrækning, som de ikke kan taale, hvis man vilde hævde, at Jordlovene skulde være af en saadan Art, at den Omstændighed, at en Mand ikke kan klare sig under dem, skulde betyde, at Jordlovene ikke duer noget, at de altsaa skal være saadanne, at alle, der har benyttet sig af dem, uden Undtagelse kan klare sig.

Jeg vil dernæst tilføje, at de Oplysninger, hvortil jeg støtter mig, er indhentede paa den Maade, at jeg har spurgt hver enkelt Parcellist om hans økonomiske Forhold. Jeg har spurgt om Høstens Størrelse det sidste Aar, om Besætningernes Størrelse — jeg har selv set dem —, Inventarets Størrelse, Beholdningernes Størrelse samme Dag og Gældens Størrelse, Art og Karakter.

Jeg gad se den Lov gennemført i den danske Rigsdag, der bød den danske Landbobefolkning saadanne Vilkaar, at en Mand, der tilhører de ubemidlede Klasser i vort Folk, en Arbejdsmand med et jordløst Hus, Lejehusmænd fra Herregaardene og Arbejdsmand fra Byerne med 1 000—2 000 Kr., naar han har sit nye Hjem færdigt paa 10—14 Tdr. Land, ikke skylder nogen noget undtagen første Prioriteten i hans Statshusmandsbrug. Det er en Umulighed.

Jeg advarer mod at ynke disse Mennesker alt for meget. De gamle Statshusmænd har prøvet den Skole, som disse Folk nu skal prøve; Vilkaarene er slet ikke haabløse, Vanskelighederne kan overvindes, og Foretagendet skal nok blive til Gavn for dem, naar de blot strenger sig an. At nogle gaar i Stykker, er givet; det er ganske umuligt, at alle kan holde; men jeg har den Tro, at de fleste, der gik ind under den Lov, det drejer sig om, nok skal klare sig, selv om de sidste Aar gik ind under ret vanskelige Vilkaar. Jeg paatager mig det fulde Ansvar for, at den paagældende Lovgivning anvendes, og det viser sig da ogsaa, at der for indeværende Aars Vedkommende er tilstrækkelige Ansøgere til at gøre Brug af den Lovgivning.

Jeg tror, at mine Kolleger inden Statsjordbrugsudvalget, der har været til Stede ved et Møde, hvor Jordfordelingen fandt Sted, vil bekræfte Rigtigheden af den Paastand, jeg nu fremsætter: man kan ikke sige om mig, at jeg lokker Folk til at tage mod denne Jord. Jeg siger dem det faktiske Forhold, saa stærkt som nogen kan gøre det, fordi jeg mener, at det er nødvendigt, at de maa vide, hvad det er for Vilkaar, der bydes dem gennem denne Lovgivning, og forstaa, at de, hvis de ikke er i Stand til at klare sig under denne Lovgivnings Vil-